

Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας - Μία ιστορική ανακρίβεια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Αντβεντισμός είναι αιρετική διδασκαλία εσχατολογικού χαρακτήρα και χιλιαστικής κατεύθυνσης, η οποία εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ τον 19ο αιώνα, με αφορμή την έντονη προσδοκία που υπήρχε μέσα στον Αμερικανικό προτεσταντικό χώρο το πρώτο μισό του 19ου αιώνα, για την επιστροφή και Β' Παρουσία του Κυρίου.

Από την πρώτη ιστορική αφετηρία της η κίνηση κράτησε μία απορριπτική στάση απέναντι σ' όλες τις Προτεσταντικές παραδοσιακές Ομολογίες, όπως φυσικά και μία εξόχως επιθετική στάση έναντι του [Ρωμαιοκαθολικισμού](#). Όλοι αυτοί, κατά την E. White¹, εκφράζουν και αποτελούν την αποστατημένη Εκκλησία, που ταυτίζεται με την πόρνη γυναίκα της Αποκαλύψεως (Κεφ. 14, 17)². Πού οφείλεται αυτό το γεγονός; Στη θεμελιώδη διδασκαλία της αίρεσης σχετικά με το Σάββατο³.

Για την κίνηση, όλος ο υπόλοιπος χριστιανικός κόσμος, ιδίως από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, έχει αποστατήσει από το θέλημα του Θεού. Ο σατανάς είναι παρών στις άλλες εκκλησίες. Όλες οι άλλες εκκλησίες είναι, κατά την κίνηση, «συναγωγές του σατανά». Γιατί ο υπόλοιπος χριστιανικός κόσμος βρίσκεται στην αποστασία και είναι έρμαιος των δαιμονικών δυνάμεων; Γιατί αρνήθηκε, λέει η κίνηση, τον αγιασμό και τη λατρεία του Σαββάτου και την αντικατέστησε με την Κυριακή. Περιφρονώντας το Σάββατο και αντικαθιστώντας το με την Κυριακή άρχισε η αποστασία, καθώς η Κυριακή, κατά την άποψή τους πάντα, βασίζεται σε ειδωλολατρικά θεμέλια⁴.

Όπως και άλλες χριστιανικές αιρέσεις, δεν παραλείπουν να διατυπώνουν στα έντυπά τους ανακριβείς ισχυρισμούς. Ένας τέτοιος ανακριβής ισχυρισμός υπάρχει σε έντυπό τους, που έχει εκδοθεί σε δώδεκα ευρωπαϊκές γλώσσες μεταξύ των οποίων και τα Ελληνικά.

Ισχυρίζονται, λοιπόν, ότι: «Αποδεχόμαστε όπως όλες οι χριστιανικές Εκκλησίες, το Σύμβολο της Πίστεως, όπως καταγράφηκε στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325 μ.Χ.». Ισχύει όμως πραγματικά κάτι τέτοιο; Επιβεβαιώνεται αυτή η θέση; Φυσικά όχι. Και τούτο γιατί επισήμως κατά την αίρεση η αρχαία Εκκλησία, λόγω της Κυριακής και της αντικατάστασης του Σαββάτου, βρίσκεται ήδη στην κατάσταση της αποστασίας⁵.

Αντιλαμβανόμαστε ότι είναι ένας ισχυρισμός ουσιαστικά παραπλανητικός και χωρίς πραγματικό αντίκρισμα. Τούτο γίνεται άμεσα αντιληπτό, αρκεί να υπενθυμίσουμε μόνο, ότι βασικές διδασκαλίες τους είναι ριζικώς αντίθετες με το φρόνημα και τη διδασκαλία της Εκκλησίας, την οποία εκφράζει το Σύμβολο της Πίστεως.

Δεν είναι επίσης τυχαίο το γεγονός ότι ο καλβινιστής δογματικός A. Hoekema πολλάκις επισημαίνει την εκ μέρους των Αντβεντιστών απόρριψη διδασκαλιών όχι μόνο του ιστορικού χριστιανισμού αλλά και αυτών των παραδοσιακών προτεσταντικών κλάδων⁶.

Σημειώσεις:

- 1.** Βλ. E. White, Der grosse Kampf, σσ. 385-393.
- 2.** Την ίδια θέση, με διαφορετική αφετηρία για τον υπόλοιπο χριστιανικό κόσμο εκπροσωπούν και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά.
- 3.** Ο K. Hutten επισημαίνει πολύ χαρακτηριστικά σχετικά με το Σάββατο ότι: «Das Lehrstück vom Sabbat bildete die Krone im adventistischen Lehrgebäude». Βλ. Kurt Hutten, Seher-Grübler-Enthusiasten, όπ.π., σ.37.
- 4.** Βλ. Ar. Lickey, Μηνύματα εις τον σύγχρονον άνθρωπον, σσ. 372-373. 27 Βασικά Πιστεύω, σ. 306.
- 5.** Εξόχως αποκαλυπτικές είναι για το ζήτημα αυτό οι, δυστυχώς, ανιστόρητες θέσεις της E. White: «Durch halbbekehrte Heiden, ehrgeizige kirchliche Würdenträger und welt-liebende Geistliche erreichte er seine Absicht. Von Zeit zu Zeit wurde grosse Kirchen versammlungen abgehalten, zu denen die geistlichen Würdenträger aus allen Weltgegenden zusammenkamen. Auf fast jedem Konzil wurde der von Gott eingesetzte Sabbt mehr und mehr erniedrigt und der Sonntag ent-sprechend erhöht. So wurde der heidnische Festtag schließlich al seine göttliche Einrichtung verehrt, während man den biblischen Sabbat als Überbleibsel

des Judentums verschrie und alle, die ihn feierten, verfluchte». Βλ. E. White, Der grosse Kampf, σ.53.

6. Βλ. Anthony Hoekema, The Four Major Cults, σσ. 142-143.

Του πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 2009, 7 Φεβρουαρίου 2014

Πηγή: impantokratoros.gr